

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 715/2009 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ**від 13 липня 2009 року****про умови доступу до мереж передачі природного газу
та такий, що скасовує Регламент (ЄС) № 1775/2005****(Текст з актуальністю для ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування
Європейського Співтовариства та, зокрема, його
статтю 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського
економічно-соціального комітету⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів⁽²⁾

Відповідно до процедури, встановленої у
статті 251 Договору⁽³⁾,

Оскільки:

(1) Внутрішній ринок природного газу,
який поступово впроваджується з
1999 року, має на меті надати реальний
вибір для усіх споживачів у
Співтоваристві, чи то громадян, чи то
підприємств, нові можливості для
підприємництва та збільшення
транскордонної торгівлі задля
досягнення підвищення ефективності,
конкурентних цін, вищих стандартів
обслуговування, а також сприяти
безпеці постачання та сталості.

(2) Директива 2003/55/ЄС Європейського
Парламенту і Ради від 26 червня
2003 року про спільні правила
внутрішнього ринку природного газу⁽⁴⁾
та Регламент (ЄС) № 1775/2005
Європейського Парламенту і Ради від
28 вересня 2005 року про умови доступу
до мереж передачі природного газу⁽⁵⁾
значним чином сприяли створенню

цього внутрішнього ринку природного
газу.

(3) Досвід, набутий в ході імплементації та
моніторингу першого збірника
Настанов з належної практики,
прийнятого Європейським форумом з
регулювання газу (надалі —
«Мадридський форум») у 2002 році,
демонструє, що для забезпечення повної
імплементації правил, викладених у цих
настановах, у всіх державах-членах, а
також для забезпечення мінімальної
гарантії рівних умов доступу до ринку
на практиці, необхідно забезпечити
їхню обов'язкову юридичну силу.

(4) Другий збірник спільних правил під
назвою «Другі настанови з належної
практики» було прийнято на засіданні
Мадридського форуму 24 та 25 вересня
2003 року, і метою цього Регламенту є
встановлення на основі цих настанов
базових принципів і правил щодо
доступу до мережі та послуг доступу для
третьох сторін, управління
перевантаженнями, прозорості,
балансування та торгівлі правами на
потужність.

(5) Директива 2009/73/ЄС Європейського
Парламенту і Ради від 13 липня
2009 року стосовно спільних правил
внутрішнього ринку природного газу⁽⁶⁾
передбачає можливість комбінованого
оператора системи передачі та
розподілу. Таким чином, правила,
викладені в цьому Регламенті, не
вимагають внесення модифікацій в

⁽¹⁾ Офіційний вісник, С 211, 19.08.2008, с. 23.

⁽²⁾ Офіційний вісник, С 172, 05.07.2008, с. 55.

⁽³⁾ Висновок Європейського Парламенту від 09 липня
2008 року (ще не опубліковано в Офіційному
віснику), Спільна позиція Ради від 09 січня 2009 року
(Офіційний вісник, С 75 E, 31.03.2009, с. 38) та

Позиція Європейського Парламенту від 22 квітня
2009 року (ще не опубліковано в Офіційному
віснику). Рішення Ради від 25 червня 2009 року.

⁽⁴⁾ Офіційний вісник, L 176, 15.07.2003, с. 57.

⁽⁵⁾ Офіційний вісник, L 289, 03.11.2005, с. 1.

⁽⁶⁾ Див. сторінку 94 цього Офіційного вісника.

- організацію національних систем передачі та розподілу, які узгоджуються з відповідними положеннями зазначеної Директиви.
- (6) Трубопроводи високого тиску, що з'єднують місцеві компанії розподілу з газовою мережею, які здебільшого не використовуються в контексті місцевого розподілу, включаються у сферу застосування цього Регламенту.
- (7) Необхідно встановити критерії, за якими визначаються тарифи на доступ до мережі, з метою забезпечення їхньої повної відповідності принципу недискримінації та потребам добре функціонуючого внутрішнього ринку, а також врахування повною мірою потреби в цілісності системи та відображення фактично понесених витрат тією мірою, якою такі витрати відповідають витратам ефективного та структурно порівнянного оператора мережі та є прозорими, до того ж включаючи належну рентабельність інвестицій та, у належних випадках, враховуючи порівняльний аналіз тарифів, здійснений регуляторними органами.
- (8) При розрахунку тарифів на доступ до мереж важливо враховувати фактично понесені витрати, тією мірою, якою такі витрати відповідають витратам ефективного та структурно порівнянного оператора мережі та є прозорими, а також потребу в забезпеченні належної рентабельності інвестицій та стимулів до будівництва нової інфраструктури, включно зі спеціальним регуляторним режимом для нових інвестицій, як це передбачено в Директиві 2009/73/ЄС. У зв'язку з цим і, зокрема, у разі існування ефективної конкуренції між трубопроводами, порівняльний аналіз тарифів, здійснений регулюючими органами, буде доречним міркуванням.
- (9) Використання ринкових механізмів, таких як аукціони, для визначення тарифів має бути сумісним з положеннями, встановленими в Директиві 2009/73/ЄС.
- (10) Спільний мінімальний набір послуг доступу для третіх сторін є необхідним для забезпечення спільного мінімального стандарту доступу на практиці в межах Співтовариства, для забезпечення достатньої сумісності послуг доступу для третіх сторін та для уможливлення використання переваг, що виникають внаслідок добре функціонуючого внутрішнього ринку природного газу.
- (11) Наразі в Співтоваристві існують перешкоди для продажу газу на рівних умовах, без дискримінації чи не вигідного становища. Зокрема, все ще відсутній недискримінаційний доступ до мережі та однаково ефективний рівень регуляторного нагляду в кожній державі-члені, а ізольовані ринки продовжують існувати.
- (12) Для завершення внутрішнього ринку природного газу мав би бути досягнений достатній рівень потужності транскордонних газових взаємоз'єднань та надано сприяння ринковій інтеграції.
- (13) Повідомлення Комісії від 10 січня 2007 року під назвою «Енергетична політика для Європи» підкреслило важливість завершення внутрішнього ринку природного газу та створення рівних умов для усіх підприємств у сфері природного газу у Співтоваристві. Повідомлення Комісії від 10 січня 2007 року під назвою «Перспективи внутрішнього ринку газу та електроенергії», а також «Опитування відповідно до статті 17 Регламенту (ЄС) № 1/2003 у європейських секторах газу та електроенергії (Кінцевий звіт)» продемонстрували, що наявні правила та заходи ані створюють необхідних рамок, ані передбачають створення потужностей взаємоз'єднань для досягнення цілі добре функціонуючого, ефективного та відкритого внутрішнього ринку.

- (14) Окрім всебічної імплементації наявних регуляторних рамок, регуляторні рамки для внутрішнього ринку природного газу, викладена в Регламенті (ЄС) № 1775/2005, мала б бути адаптована відповідно до цих повідомлень.
- (15) Зокрема, необхідно посилити співробітництво та координацію між операторами систем передачі з метою створення мережевих кодексів для забезпечення ефективного та прозорого доступу до мереж передачі через кордони та управління ним, а також для забезпечення координованого та достатньо далекоглядного планування та обґрунтованої технічної еволюції системи передачі в Співтоваристві, включаючи створення потужностей взаємоз'єднань, належним чином беручи до уваги навколишнє середовище. Мережеві кодекси мали б відповідати рамковим настановам, які не мають обов'язкового характеру (рамкові настанови) та розробляються Агентством з питань співробітництва енергетичних регуляторів, створеним відповідно до Регламенту (ЄС) № 713/2009 Європейського Парламенту і Ради від 13 липня 2009 року про заснування Агентства з питань співробітництва енергетичних регуляторів⁽¹⁾ (надалі — «Агентство»). Агентство мало б брати участь у перегляді проєктів мережевих кодексів на основі фактичних обставин, включно з питаннями їхньої відповідності рамковим настановам, та воно має мати змогу рекомендувати їх для прийняття Комісією. Агентство мало б оцінювати запропоновані зміни до мережевих кодексів і мати змогу рекомендувати їх для прийняття Комісією. Оператори систем передачі мали б експлуатувати свої мережі відповідно до таких мережевих кодексів.
- (16) З метою забезпечення оптимального управління мережею передачі газу в

- Співтоваристві мала б бути створена Європейська мережа операторів систем передачі для газу (надалі — «ENTSO для Газу»). Завдання ENTSO для Газу мали б виконуватися відповідно до правил конкуренції Співтовариства, які продовжують застосовуватися до рішень ENTSO для Газу. Завдання ENTSO для Газу мали б бути чітко визначені, а метод її роботи мав би забезпечувати ефективність, прозорість та репрезентативний характер ENTSO для Газу. Мережеві кодекси, підготовлені ENTSO для Газу, не покликані замінити собою необхідні національні мережеві кодекси з питань, що не мають транскордонного значення. Враховуючи, що більш ефективний прогрес може бути досягнутий за допомогою підходу, реалізованому на регіональному рівні, оператори систем передачі мають створити регіональні структури в рамках загальної структури співробітництва, забезпечуючи при цьому сумісність результатів на регіональному рівні з мережевими кодексами та не обов'язковими десятирічними планами розвитку мереж на рівні Співтовариства. Співробітництво в межах таких регіональних структур припускає як попередню умову ефективно відокремлення діяльності мережі від діяльності з видобутку (виробництва) та постачання. За відсутності такого відокремлення регіональне співробітництво між операторами систем передачі несе в собі ризик неконкурентної поведінки. Держави-члени мали б сприяти співробітництву та здійснювати моніторинг ефективності експлуатації мережі на регіональному рівні. Співробітництво на регіональному рівні мало б бути сумісним з прогресом на шляху до конкурентного та ефективного внутрішнього ринку газу.
- (17) Всі учасники ринку зацікавлені в роботі, виконання якої очікують від ENTSO для

⁽¹⁾ Див. сторінку 1 цього Офіційного вісника.

- Газу. Тому ефективний процес консультацій має суттєве значення, і наявні структури, створені для полегшення та впорядкування процесу консультацій, такі як Європейська асоціація з впорядкування обміну енергією, національні регулятори або Агентство, мали б відігравати важливу роль.
- (18) З метою забезпечення більшої прозорості щодо розвитку мережі передачі газу в Співтоваристві, ENTSO для Газу мала б розробити, оприлюднити та регулярно оновлювати обов'язковий десятирічний план розвитку мережі у масштабах Співтовариства (надалі — «План розвитку мережі у масштабах Співтовариства»). Життєздатні мережі передачі газу та необхідні регіональні взаємоз'єднання, які є важливими з комерційної точки зору або з точки зору безпеки постачання, мали б бути включені в цей план розвитку мережі.
- (19) Для посилення конкуренції через ліквідні оптові ринки газу, життєво важливо, щоб торгівля газом могла здійснюватися незалежно від його місцезнаходження в системі. Єдиний спосіб зробити це — надати користувачам мережі свободу самостійно бронювати потужність на вході та виході, формуючи таким чином транспортування газу через зони, а не за договірними маршрутами. Більшість зацікавлених сторін вже висловилися на користь систем входу-виходу, які сприятимуть розвитку конкуренції, на Шостому Мадридському форумі 30-31 жовтня 2002 року. Тарифи не мали б залежати від маршруту транспортування. Таким чином, тариф, встановлений для однієї або декількох точок входу, не мав би бути пов'язаний з тарифом, встановленим для однієї або декількох точок виходу, і навпаки.
- (20) Посилання на гармонізовані договори транспортування в контексті недискримінаційного доступу до мережі операторів систем передачі не означають, що положення та умови договорів транспортування певного оператора системи в державі-члені мають бути такими ж, як і умови договорів іншого оператора системи передачі в цій державі-члені або в іншій державі-члені, якщо тільки не встановлюються мінімальні вимоги, яким повинні відповідати всі договори транспортування.
- (21) В газових мережах існують значні договірні переваги. Тому принципи управління перевагами та розподілу потужності для нових або нещодавно узгоджених договорів ґрунтуються на вивільненні невикористаної потужності шляхом надання користувачам мережі можливості здавати в суборенду або перепродавати свої договірні потужності, а також на обов'язку операторів систем передачі пропонувати невикористану потужність на ринку щонайменше на умовах «на добу наперед» та переривчастій основі. Враховуючи велику частку наявних договорів та необхідність створення дійсно рівних умов для користувачів нової та наявної потужності, ці принципи мали б застосовуватися до всієї законтракованої потужності, в тому числі за наявними договорами.
- (22) Хоча фізичне переваження мереж є, на сьогодні, зрідка проблемою в Співтоваристві, воно може стати такою в майбутньому. Тому важливо передбачити основний принцип розподілу переваженої потужності за таких обставин.
- (23) Моніторинг ринку, проведений протягом останніх років національними регуляторними органами та Комісією, виявив, що поточні вимоги до прозорості та правила доступу до інфраструктури не є достатніми для забезпечення справжнього, добре функціонуючого, відкритого та ефективного внутрішнього ринку газу.
- (24) Рівний доступ до інформації про фізичний стан та ефективність системи є необхідним для того, щоб дати змогу

- всім учасникам ринку оцінювати загальну ситуацію з попитом і пропозицією та визначати причини коливань оптової ціни. Це включає більш точну інформацію про попит і пропозицію, потужність мережі, потоки та обслуговування, балансування, а також доступність і використання зберігання. Важливість цієї інформації для функціонування ринку вимагає послаблення наявних обмежень на оприлюднення інформації з міркувань конфіденційності.
- (25) Однак, вимоги щодо конфіденційності комерційно чутливої інформації є особливо значущими, де йдеться про дані комерційно-стратегічного для компанії характеру, де в установки (об'єкти) зберігання є лише один користувач або де йдеться про дані щодо точок виходу в системі або підсистемі, яка не приєднана до іншої системи передачі або розподілу, але приєднана до одного промислового кінцевого споживача, де оприлюднення таких даних могло б призвести до розкриття конфіденційної інформації щодо процесу видобутку (виробництва) цього споживача.
- (26) Для посилення довіри до ринку його учасники мають бути впевнені, що до осіб, які вдаються до зловживань, можуть бути застосовані ефективні, пропорційні та переконливі штрафи. Компетентні органи мали б бути наділені повноваженнями для ефективного розслідування звинувачень у зловживаннях на ринку. Для цього необхідно, щоб компетентні органи мали доступ до даних, які надають інформацію про операційні рішення, прийняті підприємствами з постачання. На газовому ринку всі ці рішення повідомляються операторам систем у формі резервування потужності, номінацій та реалізованих потоків. Оператори систем мали б зберігати інформацію стосовно цього відкритою та легкодоступною для компетентних органів протягом встановленого періоду часу. Компетентні органи мали б, крім
- того, регулярно здійснювати моніторинг дотримання операторами систем передачі цих правил.
- (27) У деяких державах-членах доступ до установок (об'єктів) зберігання газу та установок зрідженого природного газу (ЗПГ) є недостатнім, а отже, імплементація наявних правил повинна бути покращена. Моніторинг, проведений Групою європейських регуляторів ринків електроенергії та природного газу, встановив, що рекомендаційні настанови для операторів систем зберігання щодо належної практики доступу для третіх сторін, схвалені всіма зацікавленими сторонами на Мадридському форумі, застосовуються недостатньо, а тому їх необхідно зробити обов'язковими.
- (28) Недискримінаційні та прозорі системи балансування газу, що керуються операторами систем передачі, є важливими механізмами, особливо для нових учасників ринку, які можуть стикатися з більшими труднощами з балансуванням свого сукупного портфеля продажів, ніж компанії, що вже закріпилися на відповідному ринку. Тому необхідно встановити правила, які б гарантували, що оператори систем передачі керують такими механізмами у спосіб, сумісний з недискримінаційними, прозорими та ефективними умовами доступу до мережі.
- (29) Торгівля первісними правами на потужність є важливою частиною розвитку конкурентного ринку та створення ліквідності. Тому цей Регламент мав би встановлювати основні правила стосовно такої торгівлі.
- (30) Національні регуляторні органи мали б забезпечувати дотримання правил, що містяться в цьому Регламенті та настановах, прийнятих відповідно до нього.
- (31) У настановах, що містяться в додатку до цього Регламенту, на основі Других настанов з належної практики визначено

- конкретні деталізовані правила імплементації. У тих випадках, де це потрібно, ці правила з часом будуть розвиватися, враховуючи відмінності національних газових систем.
- (32) У випадку пропонування змін до настанов, що містяться в додатку до цього Регламенту, Комісія мала б забезпечити проведення попередніх консультацій з усіма представленими професійними організаціями відповідними сторонами, яких стосуються настанови, а також з державами-членами у рамках Мадридського форуму.
- (33) Від держав-членів та компетентних національних органів мало б вимагатись надавати відповідну інформацію Комісії. Комісія мала б поводитися з такою інформацією конфіденційним чином.
- (34) Цей Регламент та настанови, прийняті відповідно до нього, не обмежують застосування правил Співтовариства у сфері конкуренції.
- (35) Заходи, необхідні для імплементації цього Регламенту, мали б прийматися відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедури здійснення виконавчих повноважень, покладених на Комісію⁽¹⁾.
- (36) Зокрема, Комісія мала б бути наділена повноваженнями встановлювати або приймати настанови, необхідні для забезпечення мінімального рівня гармонізації, що вимагається для досягнення цілей цього Регламенту. Оскільки ці заходи мають загальний характер і розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих елементів цього Регламенту, серед іншого, шляхом доповнення його новими несуттєвими елементами, вони повинні прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, передбаченої статтею 5а Рішення 1999/468/ЄС.
- (37) Оскільки мета цього Регламенту, а саме встановлення справедливих правил щодо умов доступу до мереж передачі природного газу, установок (об'єктів) зберігання та установок ЗПГ, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, а може бути краще досягнута на рівні Співтовариства, Співтовариство може прийняти заходи відповідно до принципу субсидіарності, викладеного у статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного у зазначеній статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення вказаної цілі.
- (38) З огляду на обсяг змін, що вносяться цим Регламентом до Регламенту (ЄС) № 1775/2005, з міркувань ясності та раціональності бажано, щоб положення, про які йдеться, були викладені в новій редакції шляхом об'єднання їх в єдиному тексті нового Регламенту,

ПРИЙНЯЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

Цей Регламент спрямований на:

- (a) встановлення недискримінаційних правил щодо умов доступу до систем передачі природного газу з урахуванням особливих характеристик національних та регіональних ринків з метою забезпечення належного функціонування внутрішнього ринку газу;
- (b) встановлення недискримінаційних правил щодо умов доступу до установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання з урахуванням особливих характеристик національних та регіональних ринків; та

⁽¹⁾ Офіційний вісник, L 184, 17.07.1999, с. 23.

(с) сприяння виникненню добре функціонуючого та прозорого оптового ринку з високим рівнем безпеки постачання газу та забезпечення механізмів для гармонізації правил доступу до мережі для транскордонних обмінів газом.

Цілі, зазначені в першому абзаці, мають включати встановлення гармонізованих принципів щодо тарифів, або методик, що лежать в основі їх розрахунку, для доступу до мережі, проте не до установок (об'єктів) зберігання, впровадження послуг доступу для третіх сторін та гармонізованих принципів щодо розподілу потужності та управління перевантаженнями, визначення вимог щодо прозорості, правил балансування та плати за небаланс, а також сприяння торгівлі потужністю.

Цей Регламент, за винятком частини 4 статті 19, має застосовуватися лише до установок (об'єктів) зберігання, що підпадають під дію частини 3 або 4 статті 33 Директиви 2009/73/ЄС.

Держави-члени можуть заснувати юридичну особу або орган, створений відповідно до Директиви 2009/73/ЄС, з метою виконання однієї або декількох функцій, які зазвичай приписуються оператору системи передачі, який має підпадати під вимоги цього Регламенту. Ця особа або орган має підлягати сертифікації відповідно до статті 3 цього Регламенту та призначенню відповідно до статті 10 Директиви 2009/73/ЄС.

Стаття 2

Терміни та означення

1. Для цілі цього Регламенту мають застосовуватися такі терміни та означення:

1) «передача» означає транспортування природного газу мережею, яка переважно складається з трубопроводів високого тиску, іншою ніж мережа трубопроводів висхідного потоку та іншою ніж частина трубопроводів високого тиску, яка використовується в першу чергу в контексті місцевого розподілу природного газу, з метою його доставлення споживачам, але не включаючи постачання;

2) «договір транспортування» означає договір, який оператор системи передачі уклав з користувачем мережі з метою здійснення передачі;

3) «потужність» означає максимальний потік, виражений в нормальних кубічних метрах на одиницю часу або в одиницях енергії на одиницю часу, на який користувач мережі має право відповідно до положень договору транспортування;

4) «невикористана потужність» означає тверду потужність, яку користувач мережі придбав відповідно до договору транспортування, але яку він не номінував до граничного строку, зазначеного в договорі;

5) «управління перевантаженнями» означає управління портфелем потужності оператора системи передачі з метою оптимального та максимального використання технічної потужності та своєчасного виявлення потенційних точок перевантаження та насичення;

6) «вторинний ринок» означає ринок потужності, торгівля якою здійснюється інакше, ніж на первинному ринку;

7) «номінація» означає попереднє звітування користувачем мережі оператору системи передачі про фактичний потік, який користувач мережі бажає ввести (закачати) до системи або вивести (відібрати) з неї;

8) «реномінація» означає подальше звітування про виправлену номінацію;

9) «цілісність системи» означає будь-яку ситуацію стосовно мережі передачі, включно з необхідними установками (об'єктами) передачі, за якої тиск та якість природного газу залишаються в межах мінімальних і максимальних значень, встановлених оператором системи передачі, таким чином, щоб передача природного газу була гарантована з технічної точки зору;

10) «період балансування» означає період, протягом якого відбір певного обсягу

- природного газу, вираженого в одиницях енергії, повинен бути компенсований кожним користувачем мережі за допомогою введення (закачування) такого ж обсягу природного газу в мережу передачі відповідно до договору транспортування або кодексу мережі;
- 11) «користувач мережі» означає споживача або потенційного споживача оператора системи передачі, а також самих операторів систем передачі тією мірою, якою це їм необхідно для виконання їхніх функцій стосовно передачі;
- 12) «переривчасті послуги» означає послуги, що пропонуються оператором системи передачі стосовно переривчастої потужності;
- 13) «переривчаста потужність» означає потужність передачі газу, яка може перериватися оператором системи передачі відповідно до умов, передбачених у договорі транспортування;
- 14) «довгострокові послуги» означає послуги, що пропонуються оператором системи передачі з тривалістю один рік або більше;
- 15) «короткострокові послуги» означає послуги, що пропонуються оператором системи передачі з тривалістю менше ніж один рік;
- 16) «тверда потужність» означає потужність передачі газу, яка є договірно гарантованою як непереривчаста оператором системи передачі;
- 17) «тверді послуги» означає послуги, що пропонуються оператором системи передачі стосовно твердої потужності;
- 18) «технічна потужність» означає максимальну тверду потужність, яку оператор системи передачі може запропонувати користувачам мережі, з урахуванням цілісності системи та експлуатаційних вимог мережі передачі;
- 19) «законтракована потужність» означає потужність, яку оператор системи передачі розподілив користувачу мережі за допомогою договору транспортування;
- 20) «доступна потужність» означає частину технічної потужності, яка не є розподіленою і залишається доступною для системи у цей момент;
- 21) «договірне перевантаження» означає ситуацію, де рівень попиту на тверду потужність перевищує технічну потужність;
- 22) «первинний ринок» означає ринок потужності, торгівля якою здійснюється безпосередньо оператором системи передачі;
- 23) «фізичне перевантаження» означає ситуацію, де рівень попиту на фактичні доставлення перевищує технічну потужність у певний момент часу;
- 24) «потужність установки ЗПГ» означає потужність терміналу ЗПГ для зрідження природного газу або імпорту, вивантаження, допоміжних послуг, тимчасового зберігання та регазифікації зрідженого природного газу;
- 25) «простір» означає обсяг газу, який користувач установки (об'єкта) зберігання має право використовувати для зберігання газу;
- 26) «спроможність доставлення (видачі)» означає темп, з яким користувач установки (об'єкта) зберігання має право виводити (відбирати) газ з установки (об'єкта) зберігання;
- 27) «спроможність введення (закачування)» означає темп, з яким користувач установки (об'єкта) зберігання має право вводити (закачувати) газ до установки (об'єкта) зберігання;
- 28) «потужність зберігання» означає будь-яку комбінацію простору, спроможності введення (закачування) та спроможності доставлення (видачі).
2. Без шкоди чи обмеження для визначень у частині 1 цієї статті, визначення, що містяться у статті 2 Директиви 2009/73/ЄС, які мають

відношення до застосування цього Регламенту, також застосовуються, за винятком визначення терміну «передача», наведеного у пункті 3 зазначеної статті.

Визначення в пунктах 3 – 23 частини 1 цієї статті стосовно передачі застосовуються за аналогією і до установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ.

Стаття 3

Сертифікація операторів систем передачі

1. Комісія має перевірити будь-яке повідомлення про рішення про сертифікацію оператора системи передачі, як встановлено у частині 6 статті 10 Директиви 2009/73/ЄС, як тільки його буде отримано. Протягом двох місяців з дня отримання такого повідомлення Комісія має надати свій висновок відповідному національному регуляторному органу стосовно його сумісності з частиною 2 статті 10 або статтею 11, та статтею 9 Директиви 2009/73/ЄС.

Під час підготовки висновку, зазначеного в першому абзаці, Комісія може попросити Агентство надати свій висновок щодо рішення національного регуляторного органу. У такому випадку двомісячний період, зазначений у першому абзаці, має бути продовжений на два додаткові місяці.

У разі відсутності висновку Комісії протягом періодів, зазначених у першому та другому абзацах, має вважатися, що Комісія не висунула заперечень проти рішення регуляторного органу.

2. Протягом двох місяців з моменту отримання висновку Комісії національний регуляторний орган має прийняти остаточне рішення щодо сертифікації оператора системи передачі, якнайбільшою мірою враховуючи цей висновок. Рішення регуляторного органу та висновок Комісії мають бути оприлюднені разом.

3. В будь-який час протягом процедури регуляторні органи та/або Комісія можуть запитувати в оператора системи передачі та/або підприємства, що виконує будь-яку з функцій видобутку (виробництва) або постачання, будь-яку інформацію, що стосується виконання їхніх завдань відповідно до цієї статті.

4. Регуляторні органи та Комісія мають оберігати конфіденційність комерційно чутливої інформації.

5. Комісія може приймати настанови, що встановлюють докладні правила процедури, якої слід дотримуватися для застосування частин 1 та 2 цієї статті. Такі заходи, розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту шляхом його доповнення, мають прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

6. У тих випадках, де Комісія отримала повідомлення про сертифікацію оператора системи передачі відповідно до частини 10 статті 9 Директиви 2009/73/ЄС, Комісія має прийняти рішення, що стосується сертифікації. Регуляторний орган має дотримуватись рішення Комісії.

Стаття 4

Європейська мережа операторів систем передачі для газу

Всі оператори систем передачі мають співпрацювати на рівні Співтовариства через Європейську мережу операторів систем передачі (ENTSO) для Газу з метою сприяння завершенню та функціонуванню внутрішнього ринку природного газу та транскордонної торгівлі, а також для забезпечення оптимального управління, скоординованої експлуатації та стійкого технічного розвитку мережі передачі природного газу.

Стаття 5

Створення ENTSO для Газу

1. До 03 березня 2011 року оператори систем передачі газу мають подати Комісії та Агентству проєкт статуту, перелік учасників та проєкт регламенту, включно з регламентом консультацій з іншими зацікавленими сторонами, ENTSO для Газу, що має бути створена.

2. Протягом двох місяців з дати отримання Агентство, після офіційних консультацій з організаціями, які представлятимуть всі зацікавлені сторони, зокрема, користувачів

системи, включно зі споживачами, має надати Комісії висновок щодо проєкту статуту, переліку учасників та проєкту регламенту.

3. Комісія має випустити висновок щодо проєкту статуту, переліку учасників та проєкту регламенту з урахуванням висновку Агентства, передбаченого в частині 2, та протягом трьох місяців з дня отримання висновку Агентства.

4. Протягом трьох місяців з дня отримання висновку Комісії оператори систем передачі мають створити ENTSO для Газу, прийняти та оприлюднити її статут та регламент.

Стаття 6

Створення мережевих кодексів

1. Комісія має, після консультацій з Агентством, ENTSO для Газу та іншими відповідними зацікавленими сторонами, скласти щорічний перелік пріоритетів, визначаючи напрямки, викладені у частині 6 статті 8, які мають бути включені до розробки мережевих кодексів.

2. Комісія має попросити Агентство подати до неї протягом розумного періоду часу, що не перевищує шести місяців, необов'язкові до виконання рамкові настанови (рамкові настанови), що встановлюють чіткі та об'єктивні принципи відповідно до частини 7 статті 8 для розробки мережевих кодексів, що стосуються напрямків, визначених у переліку пріоритетів. Кожна рамкова настанова має сприяти недискримінації, ефективній конкуренції та ефективному функціонуванню ринку. На обґрунтований запит від Агентства Комісія може продовжити цей період.

3. Агентство має провести офіційні консультації з ENTSO для Газу та іншими відповідними зацікавленими сторонами стосовно рамкової настанови, протягом періоду не менше ніж два місяці, у відкритий та прозорий спосіб.

4. Якщо Комісія вважає, що рамкова настанова не сприяє недискримінації, ефективній конкуренції та ефективному функціонуванню ринку, вона може попросити Агентство переглянути рамкову настанову протягом розумного періоду часу та повторно подати її до Комісії.

5. Якщо Агентству не вдається подати або повторно подати рамкову настанову протягом періоду, встановленого Комісією відповідно до частин 2 або 4, Комісія має розробити рамкову настанову, про яку йдеться.

6. Комісія має попросити ENTSO для Газу надати мережевий кодекс, який відповідає відповідній рамковій настанові, Агентству протягом розумного періоду часу, що не перевищує 12 місяців.

7. Протягом періоду в три місяці з дня отримання мережевого кодексу, впродовж якого Агентство може проводити офіційні консультації з відповідними зацікавленими сторонами, Агентство має надати ENTSO для Газу обґрунтований висновок щодо мережевого кодексу.

8. ENTSO для Газу може внести зміни до мережевого кодексу у світлі висновку Агентства та повторно подати його до Агентства.

9. Після того, як Агентство переконається, що мережевий кодекс відповідає відповідній рамковій настанові, Агентство має подати мережевий кодекс до Комісії та може рекомендувати прийняти його протягом розумного періоду часу. Комісія має навести причини у тому випадку, якщо вона не приймає цей мережевий кодекс.

10. У тих випадках, де ENTSO для Газу не вдалося розробити мережевий кодекс протягом періоду часу, встановленого Комісією відповідно до частини 6, Комісія може попросити Агентство підготувати проєкт мережевого кодексу на основі відповідної рамкової настанови. Агентство може розпочати подальші консультації під час підготовки проєкту мережевого кодексу відповідно до цієї частини. Агентство має подати проєкт мережевого кодексу, підготовлений відповідно до цієї частини, до Комісії та може рекомендувати прийняти його.

11. Комісія може прийняти, за власною ініціативою у тих випадках, де ENTSO для Газу не вдалося розробити мережевий кодекс або Агентству не вдалося розробити проєкт мережевого кодексу, як зазначено в частині 10 цієї статті, або на підставі рекомендації Агентства відповідно до частини 9 цієї статті,

один або декілька мережевих кодексів у сферах, перелічених у частині 6 статті 8.

У тих випадках, де Комісія пропонує прийняти мережевий кодекс за власною ініціативою, Комісія має провести консультації з Агентством, ENTSO для Газу та всіма відповідними зацікавленими сторонами стосовно проєкту мережевого кодексу протягом періоду не менше ніж два місяці. Такі заходи, розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту шляхом його доповнення, мають прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

12. Ця стаття має бути без шкоди чи обмеження для права Комісії приймати та вносити зміни до настанов, як встановлено в статті 23.

Стаття 7

Зміни до мережевих кодексів

1. Проєкти змін до будь-якого мережевого кодексу, прийнятого відповідно до статті 6, можуть бути запропоновані Агентству особами, які, ймовірно, будуть зацікавлені в цьому мережевому кодексі, в тому числі ENTSO для Газу, операторами систем передачі, користувачами мережі та споживачами. Агентство також може пропонувати зміни за його власною ініціативою.

2. Агентство має проводити консультації з усіма зацікавленими сторонами відповідно до статті 10 Регламенту (ЄС) № 713/2009. Після цього процесу Агентство може вносити до Комісії обґрунтовані пропозиції про внесення змін, пояснюючи, як такі пропозиції узгоджуються з цілями мережевих кодексів, викладеними в частині 2 статті 6 цього Регламенту.

3. Комісія може приймати, з урахуванням пропозицій Агентства, зміни до будь-якого мережевого кодексу, прийнятого відповідно до статті 6. Такі заходи, розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту шляхом його доповнення, мають прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

4. Розгляд пропонованих змін відповідно до процедури, викладеної в частині 2 статті 28, має обмежуватися розглядом аспектів, пов'язаних із пропонованою зміною. Такі пропоновані зміни є без шкоди чи обмеження для інших змін, які може пропонувати Комісія.

Стаття 8

Завдання ENTSO для Газу

1. ENTSO для Газу має розробляти мережеві кодекси за напрямками, зазначеними у частині 6 цієї статті, на адресоване їй прохання Комісії відповідно до частини 6 статті 6.

2. ENTSO для Газу може розробляти мережеві кодекси за напрямками, зазначеними в частині 6, з метою досягнення цілей, встановлених в статті 4, у тих випадках, де такі мережеві кодекси не стосуються сфер, охоплених адресованим їй проханням Комісії. Такі мережеві кодекси мають подаватися до Агентства для висновку. Такий висновок має належним чином враховуватися ENTSO для Газу.

3. ENTSO для Газу має приймати:

- (a) спільні інструменти експлуатації мережі для забезпечення координації експлуатації мережі в нормальних умовах та умовах надзвичайної ситуації, включно зі спільною шкалою класифікації інцидентів, та плани досліджень;
- (b) необов'язковий до виконання десятирічний план розвитку мережі у масштабах Співтовариства («План розвитку мережі у масштабах Співтовариства»), включно з Європейським прогнозом адекватності постачання, кожні два роки;
- (c) рекомендації стосовно координації технічного співробітництва між операторами систем передачі Співтовариства та третіх країн;
- (d) річну робочу програму;
- (e) річний звіт;
- (f) річні прогнози постачання влітку та взимку.

4. Європейський прогноз адекватності постачання, зазначений у пункті (b) частини 3, має охоплювати загальну адекватність газової системи для забезпечення поточного та прогнозованого попиту на газ на наступний п'ятирічний період, а також на період від п'яти до десяти років з дати цього прогнозу. Європейський прогноз адекватності постачання має спиратися на національні прогнози постачання, підготовлені кожним окремим оператором системи передачі.

5. Річна робоча програма, зазначена в пункті (d) частини 3, має містити перелік та опис мережевих кодексів, що мають бути підготовлені, план координації експлуатації мережі та діяльність з досліджень та розробок, які мають бути реалізовані в цьому році, а також індикативний календар.

6. Мережеві кодекси, зазначені в частинах 1 та 2, мають охоплювати такі напрямки з урахуванням, якщо це доречно, регіональних особливих характеристик:

- (a) правила безпеки та надійності мережі;
- (b) правила приєднання до мереж;
- (c) правила доступу для третіх сторін;
- (d) правила обміну даними та розрахунків;
- (e) правила операційної сумісності;
- (f) операційні процедури у надзвичайній ситуації;
- (g) правила розподілу потужності та управління перевантаженнями;
- (h) правила для торгівлі, пов'язаної з технічним та операційним забезпеченням послуг доступу до мереж та балансування системи;
- (i) правила прозорості;
- (j) правила балансування, включно з пов'язаними з мережею правилами щодо процедури номінацій, правилами щодо плати за небаланс та правилами операційного балансування між системами операторів систем передачі;

(k) правила стосовно гармонізованої структури тарифів на передачу; та

(l) енергоефективність стосовно газових мереж.

7. Мережеві кодекси мають бути розроблені стосовно питань транскордонних мереж та питань інтеграції ринків та мають бути без шкоди чи обмеження для права держав-членів створювати національні мережеві кодекси, які не впливають на транскордонну торгівлю.

8. ENTSO для Газу має здійснювати моніторинг та аналіз імплементації мережевих кодексів та настанов, прийнятих Комісією відповідно до частини 11 статті 6, та їхнього впливу на гармонізацію застосованих правил, спрямованих на сприяння ринковій інтеграції. ENTSO для Газу має звітувати про свої висновки Агентству та включати результати аналізу в річний звіт, зазначений в пункті (e) частини 3 цієї статті.

9. ENTSO для Газу має надавати всю інформацію, необхідну Агентству для виконання його завдань відповідно до частини 1 статті 9.

10. ENTSO для Газу має приймати та оприлюднювати план розвитку мережі у масштабах Співтовариства, зазначений у пункті (b) частини 3, кожні два роки. План розвитку мережі у масштабах Співтовариства має включати моделювання інтегрованої мережі, розробку сценаріїв, Європейський прогноз адекватності постачання та оцінку стійкості системи.

План розвитку мережі у масштабах Співтовариства має, зокрема:

- (a) ґрунтуватися на національних інвестиційних планах з урахуванням регіональних інвестиційних планів, як зазначено у частині 1 статті 12, та, якщо це доречно, аспектів Співтовариства щодо планування мереж, включно з настановами для транс'європейських енергетичних мереж відповідно до Рішення № 1364/2006/ЄС Європейського Парламенту і Ради ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Офіційний вісник, L 262, 22.09.2006, с. 1.

- (b) щодо транскордонних взаємоз'єднань — також ґрунтуватися на обґрунтованих потребах різних користувачів мережі та інтегрувати довгострокові зобов'язання з боку інвесторів, зазначені у статтях 14 та 22 Директиви 2009/73/ЄС; та
- (c) виявляти інвестиційні прогалини, особливо щодо транскордонних потужностей.

Що стосується пункту (c) другого абзацу, огляд перешкод для збільшення транскордонної потужності мережі, що виникають через різні процедури або практики схвалення, може додаватися до плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства.

11. Агентство має переглядати національні десятирічні плани розвитку мереж з метою оцінки їхньої узгодженості з планом розвитку мережі у масштабах Співтовариства. Якщо Агентство виявляє неузгодженості між національним десятирічним планом розвитку мережі та планом розвитку мережі у масштабах Співтовариства, воно має рекомендувати внесення змін до національного десятирічного плану розвитку мережі або плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства у міру доречності. Якщо такий національний десятирічний план розвитку мережі розробляється відповідно до статті 22 Директиви 2009/73/ЄС, Агентство має рекомендувати компетентному національному регуляторному органу внести зміни до національного десятирічного плану розвитку мережі відповідно до частини 7 статті 22 зазначеної Директиви та поінформувати про це Комісію.

12. На запит Комісії ENTSO для Газу має надавати Комісії свої думки щодо прийняття настанов, як встановлено у статті 23.

Стаття 9

Моніторинг з боку Агентства

1. Агентство має здійснювати моніторинг виконання завдань ENTSO для Газу, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8, та звітувати перед Комісією.

Агентство має здійснювати моніторинг імплементації ENTSO для Газу мережевих кодексів, розроблених відповідно до частини 2 статті 8, та мережевих кодексів, які були розроблені відповідно до частин 1–10 статті 6, але які не були прийняті Комісією відповідно до частини 11 статті 6. У тих випадках, де ENTSO для Газу не вдалося імплементувати такі мережеві кодекси, Агентство має попросити ENTSO для Газу надати належним чином обґрунтоване пояснення щодо того, чому їй не вдалося цього зробити. Агентство має поінформувати Комісію про таке пояснення та надати свій висновок щодо нього.

Агентство має здійснювати моніторинг та аналіз імплементації мережевих кодексів та настанов, прийнятих Комісією, як встановлено в частині 11 статті 6, та їхнього впливу на гармонізацію застосовних правил, спрямованих на сприяння ринковій інтеграції, а також на недискримінацію, ефективну конкуренцію та ефективне функціонування ринку, та звітувати перед Комісією.

2. ENTSO для Газу має подавати проєкт плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства, проєкт річної робочої програми, включаючи інформацію про процес консультацій, та інші документи, зазначені у частині 3 статті 8, на розгляд Агентства для отримання його висновку.

Протягом двох місяців з дати отримання Агентство має надати належним чином обґрунтований висновок, а також рекомендації ENTSO для Газу та Комісії у тих випадках, де воно вважає, що проєкт річної робочої програми або проєкт плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства, поданий ENTSO для Газу, не сприяє недискримінації, ефективній конкуренції, ефективному функціонуванню ринку або достатньому рівню транскордонного взаємоз'єднання, відкритого до доступу для третіх сторін.

Стаття 10

Консультації

1. Під час підготовки мережевих кодексів, проєкту плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства та річної робочої програми, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8, ENTSO

для Газу має проводити процес широких консультацій, на ранньому етапі у відкритий та прозорий спосіб, із залученням усіх відповідних учасників ринку і, зокрема, організацій, що представляють усі зацікавлені сторони, відповідно до регламенту, зазначеного у частині 1 статті 5. Така консультація також має залучати національні регуляторні органи та інші національні органи, підприємства з постачання та видобутку (виробництва), користувачів мережі, включаючи споживачів, операторів систем розподілу, включаючи відповідні галузеві асоціації, технічні органи та платформи зацікавлених сторін. Вона має бути спрямована на виявлення думок та пропозицій усіх відповідних сторін у процесі прийняття рішень.

2. Усі документи та протоколи зустрічей, пов'язані з консультаціями, зазначеними в частині 1, мають бути оприлюднені.

3. Перед прийняттям річної робочої програми та мережевих кодексів, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8, ENTSO для Газу має вказати, яким чином зауваження, отримані під час консультації, були взяті до уваги. Вона має навести причини у тих випадках, де зауваження не були враховані.

Стаття 11

Витрати

Витрати, пов'язані з діяльністю ENTSO для Газу, зазначеною в статтях 4–12, мають нести оператори систем передачі та мають враховуватися при розрахунку тарифів. Регуляторні органи мають схвалювати ці витрати, тільки якщо вони є розумними та пропорційними.

Стаття 12

Регіональне співробітництво операторів систем передачі

1. Оператори систем передачі мають заснувати регіональне співробітництво в межах ENTSO для Газу з метою сприяння здійсненню завдань, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8. Зокрема, вони мають оприлюднювати регіональний інвестиційний план кожні два роки та можуть приймати інвестиційні рішення на

основі такого регіонального інвестиційного плану.

2. Оператори систем передачі мають сприяти операційним домовленостям задля забезпечення оптимального управління мережею, а також сприяти розвитку обмінів енергією, координованому розподілу транскордонної потужності через недискримінаційні ринкові рішення, приділяючи належну увагу конкретним перевагам неявних аукціонів для короткострокових розподілів, а також інтеграції механізмів балансування.

3. Для досягнення цілей, визначених у частинах 1 та 2, географічна область, що охоплюється кожною регіональною структурою співробітництва, може бути визначена Комісією з урахуванням наявних регіональних структур співробітництва. Кожній державі-члену має бути дозволено сприяти співробітництву в більш ніж одній географічній області. Захід, зазначений у першому реченні, розроблений з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту шляхом його доповнення, має прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

З цією метою Комісія має провести консультації з Агентством та ENTSO для Газу.

Стаття 13

Тарифи на доступ до мереж

1. Тарифи, або методики, які використовуються для їх розрахунку, що застосовуються операторами систем передачі та схвалюються регуляторними органами відповідно до частини 6 статті 41 Директиви 2009/73/ЄС, а також тарифи, що оприлюднюються відповідно до частини 1 статті 32 зазначеної Директиви, мають бути прозорими, враховувати потребу в цілісності системи та її вдосконаленні та відображати фактично понесені витрати тією мірою, якою такі витрати відповідають витратам ефективного та структурно порівнянного оператора мереж та є прозорими, до того ж включаючи належну рентабельність інвестицій та, у належних випадках, враховуючи порівняльний аналіз тарифів, здійснений регуляторними органами. Тарифи, або методики, що використовуються

для їх розрахунку, мають застосовуватися в недискримінаційний спосіб.

Держави-члени можуть прийняти рішення, що тарифи можуть також визначатися за допомогою ринкових механізмів, таких як аукціони, за умови, що такі механізми та доходи, що виникають у зв'язку з ними, схвалені регуляторним органом.

Тарифи, або методики, що використовуються для їх розрахунку, мають сприяти ефективній торгівлі газом та конкуренції, водночас уникаючи перехресного субсидування між користувачами мережі та забезпечуючи стимули для інвестицій та підтримуючи або створюючи операційну сумісність для мереж передачі.

Тарифи для користувачів мережі мають бути недискримінаційними та встановлюватися окремо для кожної точки входу до системи передачі або точки виходу з неї. Механізми розподілу витрат та методика встановлення ставок стосовно точок входу та точок виходу мають бути схвалені національними регуляторними органами. До 03 вересня 2011 року держави-члени мають забезпечити, щоб, після перехідного періоду, мережеві збори не розраховувались на основі договірних шляхів.

2. Тарифи на доступ до мережі не мають ані обмежувати ринкову ліквідність, ані спотворювати торгівлю через кордони різних систем передачі. У тих випадках, де відмінності в структурах тарифів або механізмах балансування могли б перешкоджати торгівлі між системами передачі, та незважаючи на положення частини 6 статті 41 Директиви 2009/73/ЄС, оператори систем передачі мають, у тісному співробітництві з відповідними національними органами, активно прагнути наближення структур тарифів та принципів нарахування зборів, в тому числі стосовно балансування.

Стаття 14

Послуги доступу для третіх сторін, що стосуються операторів систем передачі

1. Оператори систем передачі мають:
 - (a) забезпечувати те, що вони пропонують послуги на недискримінаційній основі всім користувачам мережі;

- (b) надавати як тверді, так і переривчасті послуги доступу для третіх сторін. Ціна переривчастої потужності має відображати ймовірність переривання;
- (c) пропонувати користувачам мережі як довгострокові, так і короткострокові послуги.

Щодо пункту (a) першого абзацу, у тих випадках, де оператор системи передачі пропонує ту саму послугу різним споживачам, він має робити це на еквівалентних договірних положеннях та умовах, з використанням або гармонізованих договорів транспортування, або спільного мережевого кодексу, схваленого компетентним органом відповідно до процедури, встановленої у статті 41 Директиви 2009/73/ЄС.

2. Договори транспортування, що укладаються з нестандартними датами початку або з меншою тривалістю, ніж стандартний річний договір транспортування, не мають призводити до довільно вищих або нижчих тарифів, які не відображають ринкову вартість послуги відповідно до принципів, встановлених у частині 1 статті 13.

3. У належних випадках, послуги доступу для третіх сторін можуть надаватися за умови належних гарантій від користувачів мережі стосовно кредитоспроможності таких користувачів. Такі гарантії не мають становити невинуватих бар'єрів для входу на ринок і мають бути недискримінаційними, прозорими та пропорційними.

Стаття 15

Послуги доступу для третіх сторін, що стосуються установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ

1. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають:
 - (a) пропонувати послуги на недискримінаційній основі всім користувачам мережі, які вміщують ринковий попит; зокрема, у тих випадках, де оператор системи ЗПГ або зберігання пропонує ту саму послугу різним споживачам, він має

- робити це на еквівалентних договірних положеннях та умовах;
- (b) пропонувати послуги, які є сумісними з використанням взаємоз'єднаних систем транспортування газу, та сприяти доступу за допомогою співробітництва з оператором системи передачі; та
- (c) оприлюднювати відповідну інформацію, зокрема дані про використання та доступність послуг, у часові рамки, сумісні з розумними комерційними потребами користувачів установки ЗПГ або установки (об'єкта) зберігання, за умови моніторингу такого оприлюднення національним регуляторним органом.
2. Кожен оператор системи зберігання має:
- (a) надавати як тверді, так і переривчасті послуги доступу для третіх сторін; ціна переривчастої потужності має відображати ймовірність переривання;
- (b) пропонувати користувачам установки (об'єкта) зберігання як довгострокові, так і короткострокові послуги; та
- (c) пропонувати користувачам установки (об'єкта) зберігання як пакетні, так і відокремлені послуги щодо простору для зберігання, спроможності введення (закачування) та спроможності доставлення (відбору).
3. Договори щодо установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання не мають призводити до довільно вищих тарифів у випадках, коли вони укладаються:
- (a) за межами газового року з нестандартними датами початку; або
- (b) з меншою тривалістю, ніж стандартний договір щодо установки ЗПГ та установки (об'єкта) зберігання на щорічній основі.
4. У належних випадках, послуги доступу для третіх сторін можуть надаватися за умови належних гарантій від користувачів мережі

щодо кредитоспроможності таких користувачів. Такі гарантії не мають становити невинуватих бар'єрів для входу на ринок і мають бути недискримінаційними, прозорими та пропорційними.

5. Договірні обмеження щодо необхідного мінімального обсягу потужності установки ЗПГ та потужності зберігання мають бути виправдані на основі технічних обмежень та мають дозволяти меншим користувачам зберігання отримувати доступ до послуг зберігання.

Стаття 16

Принципи механізмів розподілу потужності та процедур управління перевантаженнями, що стосуються операторів систем передачі

1. Максимальна потужність у всіх релевантних точках, зазначених у частині 3 статті 18, має бути доступною учасникам ринку, з урахуванням цілісності системи та ефективної експлуатації мережі.

2. Оператор системи передачі має імплементувати та оприлюднити недискримінаційні та прозорі механізми розподілу потужності, які мають:

- (a) надавати належні економічні сигнали для ефективного та максимального використання технічної потужності, сприяти інвестиціям у нову інфраструктуру та сприяти транскордонним обмінам природним газом;
- (b) бути сумісними з ринковими механізмами, включно зі спотовими ринками та торговельними хабами, при цьому будучи гнучкими та здатними адаптуватися до ринкових обставин, що розвиваються; та
- (c) бути сумісними з системами доступу до мереж держав-членів.

3. Оператор системи передачі має імплементувати та оприлюднити недискримінаційні та прозорі процедури управління перевантаженнями, які сприяють транскордонним обмінам природним газом на недискримінаційній основі та які мають ґрунтуватися на таких принципах:

- (a) у випадку договірної перевантаження оператор системи передачі має пропонувати невикористану потужність на первинному ринку щонайменше на умовах «на добу наперед» та на переривчастій основі; та
- (b) користувачі мережі, які бажають перепродати або надати в суборенду свою невикористану законтраковану потужність на вторинному ринку, мають мати право це зробити.

Стосовно пункту (b) першого абзацу, державачлен може вимагати повідомлення або інформування оператора системи передачі користувачами мережі.

4. У випадку, коли має місце фізичне перевантаження, мають застосовуватися недискримінаційні, прозорі механізми розподілу потужності оператором системи передачі або, у належних випадках, регуляторними органами.

5. Оператори систем передачі мають регулярно оцінювати ринковий попит на нові інвестиції. Плануючи нові інвестиції, оператори систем передачі мають оцінювати ринковий попит та враховувати безпеку постачання.

Стаття 17

Принципи механізмів розподілу потужності та процедур управління перевантаженнями, що стосуються установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ

1. Максимальна потужність установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ має бути доступна учасникам ринку, з урахуванням цілісності та експлуатації системи.
2. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають імплементувати та оприлюднити недискримінаційні та прозорі механізми розподілу потужності, які мають:
- (a) надавати належні економічні сигнали для ефективного та максимального використання потужності та сприяти інвестиціям у нову інфраструктуру;
- (b) бути сумісними з ринковим механізмом, включно зі спотовими ринками та торговельними хабами, при цьому

будучи гнучкими та здатними адаптуватися до ринкових обставин, що розвиваються; та

- (c) бути сумісними з системами доступу до приєднаних мереж.

3. Договори щодо установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання мають включати заходи для запобігання надмірному запасанню потужності з урахуванням нижченаведених принципів, які застосовуються у випадках договірної перевантаження:

- (a) оператор системи повинен пропонувати невикористану потужність установки ЗПГ та установки (об'єкта) зберігання на первинному ринку без затримки; для установок (об'єктів) зберігання це повинно бути щонайменше на умовах «на добу наперед» та на переривчастій основі;
- (b) користувачі установки ЗПГ та установки (об'єкта) зберігання, які бажають перепродати свою законтраковану потужність на вторинному ринку, повинні мати право це зробити.

Стаття 18

Вимоги щодо прозорості, що стосуються операторів систем передачі

1. Оператор системи передачі має оприлюднювати докладну інформацію стосовно послуг, які він пропонує, та відповідних умов, що застосовуються, разом із технічною інформацією, необхідною для набуття користувачами мережі ефективного доступу до мережі.
2. З метою забезпечення прозорих, об'єктивних і недискримінаційних тарифів та сприяння ефективному використанню газової мережі оператори систем передачі або відповідні національні органи мають оприлюднювати розумною та достатньою мірою докладну інформацію про утворення, методику та структуру тарифів.
3. Для послуг, що надаються, кожен оператор системи передачі має оприлюднювати інформацію про технічні, законтраковані та доступні потужності на кількісній основі для

всіх релевантних точок, включно з точками входу та виходу, на регулярній та постійній основі, і у зручній для користувачів та стандартизований спосіб.

4. Релевантні точки системи передачі, щодо яких повинна оприлюднюватися інформація, мають бути схвалені компетентними органами після консультацій з користувачами мережі.

5. Оператор системи передачі має завжди розкривати інформацію, що вимагається цим Регламентом, у змістовний, кількісно зрозумілий і легкодоступний спосіб та на недискримінаційній основі.

6. Оператор системи передачі має оприлюднювати наперед (*ex-ante*) та постфактум (*ex-post*) інформацію про попит і пропозицію, на основі номінацій, прогнозів та реалізованих потоків до системи та з неї. Національний регуляторний орган має забезпечити, щоб вся така інформація була оприлюднена. Рівень докладності інформації, що оприлюднюється, має відображати інформацію, доступну оператору системи передачі.

Оператор системи передачі має оприлюднювати заходи, вжиті для балансування системи, а також понесені у зв'язку з цим витрати та породжені цим доходи.

Причетні учасники ринку мають надавати оператору системи передачі дані, зазначені в цій статті.

Стаття 19

Вимоги щодо прозорості, що стосуються установок (об'єктів) зберігання та установок ЗПГ

1. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають оприлюднювати докладну інформацію стосовно послуг, які вони пропонують, та відповідних умов, що застосовуються, разом із технічною інформацією, необхідною для набуття користувачами установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання ефективного доступу до установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання.

2. Для послуг, що надаються, оператори систем ЗПГ та зберігання мають оприлюднювати

інформацію про законтраковані та доступні потужності установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ на кількісній основі, на регулярній та постійній основі, а також у зручній для користувачів стандартизований спосіб.

3. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають завжди розкривати інформацію, що вимагається цим Регламентом, у змістовний, кількісно зрозумілий і легкодоступний спосіб та на недискримінаційній основі.

4. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають оприлюднювати кількість газу в кожній установці (об'єкті) зберігання або ЗПГ, або в групі установок (об'єктів) зберігання, якщо це відповідає способу, у який доступ пропонується користувачам системи, вхідні та вихідні потоки, а також доступні потужності установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ, у тому числі для тих установок (об'єктів), які звільнені від доступу для третіх сторін. Така інформація має також повідомлятися оператору системи передачі, який має оприлюднювати її на агрегованому рівні для кожної системи або підсистеми, визначеної релевантними точками. Інформація має оновлюватися щонайменше щодня.

У випадках, коли користувач системи зберігання є єдиним користувачем установки (об'єкта) зберігання, користувач системи зберігання може подати до національного регуляторного органу обґрунтований запит про конфіденційне поводження з даними, зазначеними в першому абзаці. У тих випадках, де національний регуляторний орган доходить висновку, що такий запит є виправданим, беручи до уваги, зокрема, необхідність збалансування інтересів законного захисту комерційних таємниць, розкриття яких могло б негативно вплинути на загальну комерційну стратегію користувача [системи] зберігання, з метою створення конкурентного внутрішнього ринку газу, він може дозволити оператору системи зберігання не оприлюднювати дані, зазначені в першому абзаці, на строк до одного року.

Другий абзац має застосовуватися без шкоди чи обмеження для обов'язків щодо повідомлення оператору системи передачі та оприлюднення ним інформації, зазначених у першому абзаці, якщо тільки агреговані дані не є ідентичними даним окремої системи зберігання, щодо яких

національний регуляторний орган схвалив неоприлюднення.

5. З метою забезпечення прозорих, об'єктивних і недискримінаційних тарифів та сприяння ефективному використанню інфраструктури, оператори установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання або відповідні регуляторні органи мають оприлюднювати достатньою мірою докладну інформацію про утворення тарифів, методики та структуру тарифів для інфраструктури з регульованим доступом для третіх сторін.

Стаття 20

Зберігання записів операторами систем

Оператори систем передачі, оператори систем зберігання та оператори систем ЗПГ мають зберігати у розпорядженні національних органів, включно з національним регуляторним органом, національним органом з питань конкуренції та Комісією, всю інформацію, зазначену в статтях 18 та 19, а також в частині 3 Додатка I, протягом п'яти років.

Стаття 21

Правила балансування та плата за небаланс

1. Правила балансування мають бути розроблені у справедливий, недискримінаційний та прозорий спосіб і мають ґрунтуватися на об'єктивних критеріях. Правила балансування мають відображати справжні потреби системи з урахуванням ресурсів, доступних оператору системи передачі. Правила балансування мають бути ринковими.

2. Для того, щоб користувачі мережі мали змогу своєчасно вживати коригувальних дій, оператор системи передачі має надавати достатню, своєчасну та достовірну інформацію в режимі онлайн про стан балансування користувачів мережі.

Надана інформація має відображати рівень інформації, доступної оператору системи передачі, та розрахунковий період, за який розраховується плата за небаланс.

Жодна плата не має стягуватися за надання інформації відповідно до цієї частини.

3. Плата за небаланс має відображати витрати наскільки це можливо, забезпечуючи при цьому належні стимули для користувачів мережі щодо балансування їхнього введення та відбору газу. Вона має уникати перехресного субсидіювання між користувачами мережі та не має перешкоджати виходу на ринок нових учасників.

Будь-яка методика розрахунку плати за небаланс, а також остаточні тарифи мають бути оприлюднені компетентними органами або оператором системи передачі, у належних випадках.

4. Держави-члени мають забезпечити, щоб оператори систем передачі прагнули до гармонізації режимів балансування та впорядкування структур і рівнів плати за балансування з метою сприяння торгівлі газом.

Стаття 22

Торгівля правами на потужність

Кожен оператор системи передачі, зберігання та ЗПГ має вживати розумних кроків, щоб дозволити правам на потужність бути придатними для вільної торгівлі та сприяти такій торгівлі у прозорий та недискримінаційний спосіб. Кожен такий оператор має розробити гармонізовані договори та процедури транспортування, установок ЗПГ та зберігання на первинному ринку для сприяння вторинній торгівлі потужністю та визнавати передачу первісних прав на потужність у тих випадках, де його повідомлено користувачами системи.

Гармонізовані договори та процедури транспортування, установок ЗПГ та зберігання мають бути повідомлені до регуляторних органів.

Стаття 23

Настанови

1. У належних випадках, настанови, що забезпечують мінімальний ступінь гармонізації, необхідний для досягнення цілей цього Регламенту, мають зазначати:

(а) докладні відомості про послуги доступу для третіх сторін, в тому числі характер,

- тривалість та інші вимоги щодо цих послуг відповідно до статей 14 та 15;
- (b) докладні відомості про принципи, що лежать в основі механізмів розподілу потужності, та про застосування процедур управління перевантаженнями у випадку договірних перевантажень відповідно до статей 16 та 17;
- (c) докладні відомості про надання інформації, визначення технічної інформації, необхідної користувачам мережі для набуття ефективного доступу до системи, та визначення всіх релевантних точок для вимог щодо прозорості, в тому числі інформації, яка має оприлюднюватися по всіх релевантних точках, та графік оприлюднення такої інформації відповідно до статей 18 та 19;
- (d) докладні відомості про тарифну методику, пов'язану з транскордонною торгівлею природним газом, відповідно до статті 13;
- (e) докладні відомості, що стосуються сфер, перелічених у частині 6 статті 8.

З цієї метою Комісія має провести консультації з Агентством та ENTSO для Газу.

2. Настанови з питань, перелічених в пунктах (a), (b) та (c) частини 1, встановлені в Додатку I стосовно операторів систем передачі.

Комісія може приймати настанови з питань, перелічених у частині 1 цієї статті, та вносити зміни до настанов, зазначених у пунктах (a), (b) та (c) зазначеної частини. Такі заходи, розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту, в тому числі шляхом його доповнення, мають прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

3. Застосування та внесення змін до настанов, прийнятих відповідно до цього Регламенту, має відображати відмінності між національними газовими системами та, отже, не має потребувати однакових докладних положень та умов щодо доступу для третіх сторін на рівні Співтовариства. Вони можуть, однак, встановлювати мінімальні вимоги, яких

необхідно дотримуватися для досягнення недискримінаційних і прозорих умов доступу до мережі, необхідних для внутрішнього ринку природного газу, які потім можуть бути застосовані у світлі відмінностей між національними газовими системами.

Стаття 24

Регуляторні органи

При виконанні своїх обов'язків відповідно до цього Регламенту, регуляторні органи мають забезпечувати дотримання цього Регламенту та настанов, прийнятих відповідно до статті 23.

У належних випадках, вони мають співпрацювати один з одним, з Комісією та Агентством відповідно до Глави VIII Директиви 2009/73/ЄС.

Стаття 25

Надання інформації

Держави-члени та регуляторні органи мають, на запит, надавати Комісії всю інформацію, необхідну для цілей статті 23.

Комісія має встановити розумний часовий термін, в межах якого інформація має бути надана, з урахуванням складності необхідної інформації та терміновості, з якою потрібна ця інформація.

Стаття 26

Право держав-членів передбачати більш детальні заходи

Цей Регламент має бути без шкоди чи обмеження для прав держав-членів підтримувати або запроваджувати заходи, які містять більш детальні положення, ніж ті, що викладені в цьому Регламенті або у настановах, зазначених у статті 23.

Стаття 27

Штрафи

1. Держави-члени мають встановити правила щодо штрафів, застосованих у разі порушень положень цього Регламенту, та

вживати усіх заходів, необхідних для забезпечення імплементації таких положень. Передбачені штрафи повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими. Держави-члени мають повідомити Комісію до 01 липня 2006 року про такі правила, що відповідатимуть положенням, встановленим у Регламенті (ЄС) № 1775/2005, та мають повідомляти Комісію без затримки про будь-які подальші зміни, що впливатимуть на них.

2. Штрафи, передбачені відповідно до частини 1, не мають мати кримінально-правового характеру.

Стаття 28

Процедура комітету

1. Комісії має допомагати комітет, створений відповідно до статті 51 Директиви 2009/73/ЄС.

2. У тих випадках, де здійснюється посилання на цю частину, мають застосовуватися частини 1–4 статті 5а та стаття 7 Рішення 1999/468/ЄС, звертаючи увагу на положення статті 8 зазначеного Рішення.

Стаття 29

Звіт Комісії

Комісія має здійснювати моніторинг імплементації цього Регламенту. У своєму звіті відповідно до частини 6 статті 52 Директиви 2009/73/ЄС Комісія має також звітувати про досвід, набутий у застосуванні цього Регламенту. Зокрема, звіт має розглядати ступінь, до якого цей Регламент був успішним у забезпеченні недискримінаційних і таких, що відображають витрати, умов доступу до мережі для мереж передачі газу, аби сприяти вибору споживача на добре функціонуючому внутрішньому ринку та довгостроковій безпеці постачання. За необхідності, звіт має супроводжуватися належними пропозиціями та/або рекомендаціями.

Стаття 30

Відступи та звільнення

Цей Регламент не має застосовуватися до:

- (a) систем передачі природного газу, розташованих в державах-членах, протягом тривалості відступів, наданих відповідно до статті 49 Директиви 2009/73/ЄС;
- (b) основної нової інфраструктури, тобто взаємоз'єднань, установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання, а також значного збільшення потужності в наявній інфраструктурі та модернізацій такої інфраструктури, які дають змогу розвивати нові джерела постачання газу, зазначені у частині 1 та 2 статті 36 Директиви 2009/73/ЄС, які звільнені від положень статей 9, 14, 32, 33, 34 або частин 6, 8 та 10 статті 41 зазначеної Директиви, доки вони звільнені від положень, зазначених у цьому абзаці, за винятком частини 4 статті 19 цього Регламенту; або
- (c) систем передачі природного газу, яким було надано відступи відповідно до статті 48 Директиви 2009/73/ЄС.

Стосовно пункту (a) першого абзацу, держави-члени, яким було надано відступи відповідно до статті 49 Директиви 2009/73/ЄС, можуть звернутися до Комісії для тимчасового відступу від застосування цього Регламенту, на період до двох років з дати, на яку закінчується дія відступу, зазначеного в такому пункті.

Стаття 31

Скасування

Регламент (ЄС) № 1775/2005 має бути скасований з 03 березня 2011 року. Посилання, що здійснюються на скасований Регламент, мають тлумачитися як посилання на цей Регламент та мають читатись відповідно до кореляційної таблиці в Додатку II.

Стаття 32
Вступ у силу

Цей Регламент має вступити в силу на двадцятий день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він має застосовуватись з 03 вересня 2009 року.

Цей Регламент має бути обов'язковим у повному обсязі та підлягати прямому застосуванню в усіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 13 липня 2009 року.

За Європейський Парламент
Президент
Х. Г. ПЬОТТЕРІНГ

За Раду
Президент
Е. ЕРЛАНДССОН

*ДОДАТОК I***НАСТАНОВИ ПРО****1. Послуги доступу для третіх сторін, що стосуються операторів систем передачі**

1. Оператори систем передачі мають пропонувати тверді та переривчасті послуги на мінімальний період в один день.
2. Гармонізовані договори транспортування та спільні мережеві кодекси мають бути розроблені у спосіб, що сприяє торгівлі та повторному використанню потужності, законтрактованої користувачами мережі, не перешкоджаючи вивільненню потужності.
3. Оператори систем передачі мають розробляти мережеві кодекси та гармонізовані договори після належних консультацій з користувачами мережі.
4. Оператори систем передачі мають імплементувати стандартизовані процедури номінації та реномінації. Вони мають розробити інформаційні системи та засоби електронної комунікації для надання адекватних даних користувачам мережі та спрощення операцій (транзакцій), таких як номінації, контракування потужності та передача прав на потужність між користувачами мережі.
5. Оператори систем передачі мають гармонізувати формалізовані процедури запитів та строки реагування відповідно до найкращої галузевої практики з метою мінімізації строків реагування. Вони мають передбачати наявність систем онлайн бронювання та підтвердження потужності в екранному режимі та процедур номінації та реномінації не пізніше 01 липня 2006 року після консультацій з відповідними користувачами мережі.
6. Оператори систем передачі не мають окремо стягувати плату з користувачів мережі за інформаційні запити та операції (транзакції), пов'язані з їхніми договорами транспортування, які виконуються відповідно до стандартних правил та процедур.
7. За інформаційні запити, які вимагають непередбачених або надмірних витрат, таких як дослідження здійсненності, може стягуватися окрема плата за умови, що така плата може бути належним чином обґрунтована.
8. Оператори систем передачі мають співпрацювати з іншими операторами систем передачі у координації обслуговування їхніх відповідних мереж з метою мінімізації будь-яких зривів послуг з передачі користувачам мережі та операторам систем передачі в інших областях, а також з метою забезпечення рівних переваг стосовно безпеки постачання, у тому числі щодо транзиту.
9. Оператори систем передачі мають оприлюднювати щонайменше щороку, до заздалегідь визначеного терміну, всі планові періоди обслуговування, які можуть вплинути на права користувачів мережі за договорами транспортування, та відповідну операційну інформацію з адекватним попереднім повідомленням. Це має включати оприлюднення на невідкладній та недискримінаційній основі будь-яких змін до планових періодів обслуговування та повідомлення про позапланове обслуговування, щойно така інформація стає доступною оператору системи передачі. Під час періодів обслуговування оператори систем передачі мають оприлюднювати регулярно оновлювану інформацію про подробиці, очікувану тривалість та ефект від обслуговування.
10. Оператори систем передачі мають вести та робити доступним для компетентного органу на запит щоденний журнал фактичного обслуговування та зривів потоку, що сталися. Інформація має також робитися доступною тим, хто постраждав від будь-якого зриву.

2. Принципи механізмів розподілу потужності та процедур управління перевантаженнями, що стосуються операторів систем передачі, та їх застосування у випадку договірної перевантаження

2.1. Принципи механізмів розподілу потужності та процедур управління перевантаженнями, що стосуються операторів систем передачі

1. Механізми розподілу потужності та процедури управління перевантаженнями мають сприяти розвитку конкуренції та ліквідної торгівлі потужністю та мають бути сумісними з ринковими механізмами, включаючи спотові ринки та торгові хаби. Вони мають бути гнучкими та здатними адаптуватися до ринкових обставин, що розвиваються.
2. Такі механізми та процедури мають враховувати цілісність відповідної системи, а також безпеку постачання.
3. Такі механізми та процедури не мають ані перешкоджати входженню на ринок нових учасників, ані створювати невинуватих бар'єрів для входу на ринок. Вони не мають перешкоджати учасникам ринку, в тому числі новим учасникам ринку та компаніям з малою часткою ринку, ефективно конкурувати.
4. Такі механізми та процедури мають надавати належні економічні сигнали для ефективного та максимального використання технічної потужності та сприяти інвестиціям у нову інфраструктуру.
5. Користувачі мережі мають бути поінформовані про тип обставини, яка може вплинути на доступність законтракованої потужності. Інформація про переривання мала б відображати рівень інформації, доступної оператору системи передачі.
6. У разі виникнення труднощів з виконанням договірних обов'язків з постачання з причин цілісності системи, оператори систем передачі мали б повідомити користувачам мережі та намагатися знайти недискримінаційне рішення без затримки.

Оператори систем передачі мають консультиватися з користувачами мережі з приводу процедур до їхньої імплементації та узгоджувати їх з регуляторним органом.

2.2. Процедури управління перевантаженнями у випадку договірної перевантаження

1. У випадку, якщо законтракована потужність лишається невикористаною, оператори систем передачі мають робити таку потужність доступною на первинному ринку на переривчастій основі через договори різної тривалості, доки ця потужність не буде пропонуватися відповідним користувачем мережі на вторинному ринку за розумною ціною.
 2. Доходи від вивільненої переривчастої потужності мають бути розділені згідно з правилами, встановленими або схваленими відповідним регуляторним органом. Такі правила мають бути сумісними з вимогами дієвого та ефективного використання системи.
 3. Розумна ціна за вивільнену переривчасту потужність може бути визначена відповідним регуляторним органом з урахуванням конкретних обставин, що переважають.
 4. У тих випадках, де це належно, оператори систем передачі мають докладати розумних зусиль, щоб запропонувати принаймні частини невикористаної потужності ринку як тверду потужність.
- 3. Визначення технічної інформації, необхідної користувачам мережі для набуття ефективного доступу до системи, визначення всіх релевантних точок для вимог щодо прозорості та**

інформації, яка має оприлюднюватися по всіх релевантних точках, а також часового графіка, згідно з яким така інформація має оприлюднюватися

3.1. *Визначення технічної інформації, необхідної користувачам мережі для набуття ефективного доступу до системи*

Оператори систем передачі мають оприлюднювати щонайменше таку інформацію про свої системи та послуги:

- (a) докладний та всеосяжний опис різних пропонованих послуг та плату за них;
- (b) різні типи договорів транспортування, доступні для таких послуг та, у застосовних випадках, мережевий кодекс та/або стандартні умови, що окреслюють права та обов'язки всіх користувачів мережі, в тому числі гармонізовані договори транспортування та інші відповідні документи;
- (c) гармонізовані процедури, що застосовуються при використанні системи передачі, в тому числі визначення ключових термінів;
- (d) положення про розподіл потужності, управління перевантаженнями, а також процедури протидії надлишковому запасанню та повторного використання;
- (e) правила, що застосовуються до торгівлі потужністю на вторинному ринку стосовно оператора системи передачі;
- (f) якщо це застосовне, рівні гнучкості та допустимих відхилень, включені в послуги транспортування та інші послуги без окремої плати, а також будь-яка гнучкість, що пропонується додатково до цього, та відповідна плата;
- (g) докладний опис газової системи оператора системи передачі із зазначенням всіх релевантних точок, що взаємоз'єднують його систему з системами інших операторів систем передачі та/або газовою інфраструктурою, такою як для зрідженого природного газу (ЗПГ), та інфраструктурою, необхідною для надання допоміжних послуг, як визначено в пункті 14 статті 2 Директиви 2009/73/ЄС;
- (h) інформацію про якість газу та вимоги до тиску;
- (i) правила, що є застосовними для приєднання до системи, що експлуатується оператором системи передачі;
- (j) будь-яку інформацію своєчасно щодо пропонованих та/або фактичних змін у послугах або умовах, включно з елементами, переліченими в пунктах (a)–(i).

3.2. *Визначення всіх релевантних точок для вимог щодо прозорості*

До релевантних точок мають входити щонайменше:

- (a) всі точки входу до мережі, що експлуатується оператором системи передачі;
- (b) найважливіші точки виходу та зони виходу, що охоплюють щонайменше 50 % загальної вихідної потужності мережі певного оператора системи передачі, включно з усіма точками виходу або зонами виходу, що охоплюють більш ніж 2 % загальної вихідної потужності мережі;
- (c) всі точки, що приєднують різні мережі операторів систем передачі;
- (d) всі точки, що приєднують мережу оператора системи передачі до терміналу ЗПГ;

- (e) всі суттєві точки в межах мережі певного оператора системи передачі, включно з точками, що приєднуються до газових хабів. Всі точки вважаються суттєвими, що, ґрунтуючись на досвіді, ймовірно зазнаватимуть фізичного перевантаження;
- (f) всі точки, що приєднують мережу певного оператора системи передачі до інфраструктури, необхідної для надання допоміжних послуг, як це визначено частиною 14 статті 2 Директиви 2009/73/ЄС.

3.3. *Інформація, яка має оприлюднюватися по всіх релевантних точках, а також часовий графік, згідно з яким така інформація мала б оприлюднюватися*

1. По всіх релевантних точках оператори систем передачі мають оприлюднювати таку інформацію про стан потужності, аж до добових періодів, у мережі Інтернет на регулярній/періодичній основі та у зручний для користувачів стандартизований спосіб:
 - (a) максимальна технічна потужність для потоків в обох напрямках;
 - (b) загальна законтракована та переривчаста потужність; та
 - (c) доступна потужність.
2. Для всіх релевантних точок оператори систем передачі мають оприлюднювати доступні потужності на період щонайменше 18 місяців наперед та оновлювати таку інформацію щонайменше щомісяця або частіше, якщо нова інформація стає доступною.
3. Оператори систем передачі мають оприлюднювати щоденні оновлення доступності короткострокових послуг (на добу наперед і на тиждень наперед) на основі, зокрема, номінацій, переважаючих договірних зобов'язань і регулярних довгострокових прогнозів доступних потужностей на щорічній основі на період до десяти років для всіх релевантних точок.
4. Оператори систем передачі мають оприлюднювати історичні максимальні та мінімальні місячні темпи використання потужності та середньорічні потоки по всіх релевантних точках за останні три роки на постійній основі.
5. Оператори систем передачі мають вести щоденний журнал фактичних агрегованих потоків протягом щонайменше трьох місяців.
6. Оператори систем передачі мають зберігати чинні записи про всі договори на потужність та всю іншу відповідну інформацію, що стосується розрахунку та надання доступу до доступних потужностей, до яких відповідні національні органи мають мати доступ для виконання своїх обов'язків.
7. Оператори систем передачі мають надавати зручні для користувача інструменти для розрахунку тарифів на доступні послуги та для перевірки доступної потужності в режимі онлайн.
8. У тих випадках, де оператори систем передачі не в змозі оприлюднити інформацію відповідно до пунктів 1, 3 та 7, вони мають провести консультації зі своїми відповідними національними органами та скласти план дій для виконання якнайшвидше, але не пізніше 31 грудня 2006 року.

ДОДАТОК II

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Регламент (ЄС) № 1775/2005	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2	Стаття 2
—	Стаття 3
—	Стаття 4
—	Стаття 5
—	Стаття 6
—	Стаття 7
—	Стаття 8
—	Стаття 9
—	Стаття 10
—	Стаття 11
—	Стаття 12
Стаття 3	Стаття 13
Стаття 4	Стаття 14
—	Стаття 15
Стаття 5	Стаття 16
—	Стаття 17
Стаття 6	Стаття 18
—	Стаття 19
—	Стаття 20
Стаття 7	Стаття 21

Стаття 8	Стаття 22
Стаття 9	Стаття 23
Стаття 10	Стаття 24
Стаття 11	Стаття 25
Стаття 12	Стаття 26
Стаття 13	Стаття 27
Стаття 14	Стаття 28
Стаття 15	Стаття 29
Стаття 16	Стаття 30
—	Стаття 31
Стаття 17	Стаття 32
Додаток	Додаток I